

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **F. M.**, zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2014, č. j. JMK 131494/2014, sp. zn. S-JMK 131494/2014/ODOS/Bo, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 4. 2016, č. j. 22 A 8/2015 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Stěžovateli **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5.000 Kč**, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen **do třiceti dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 9. 5. 2016 doručena blanketní kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 4. 2016, č. j. 22 A 8/2015 - 24 (dále jen „napadený rozsudek“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo pro opožděnost zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice, odbor dopravy, ze dne 13. 8. 2014, č. j. OD-ČJ/49403-14/BOR, sp. zn. OD/2961-2014/BOR. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Usnesením ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 104/2016 - 19, Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval, aby v zákonné lhůtě jednoho měsíce (§ 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“) od doručení usnesení doplnil kasační stížnost, a to zejména aby uvedl, z jakých důvodů a v jakém rozsahu napadený rozsudek napadá a o jaké konkrétní námitky směřující k uplatnění kasačních důvodů uvedených v § 103 s. ř. s. svou kasační stížnost opírá. Toto usnesení bylo

zástupci stěžovatele doručeno dne 23. 5. 2016 do datové schránky. Podle pravidel pro běh lhůt uvedených v § 40 odst. 2 s. ř. s. skončila tato jednoměsíční lhůta uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty, tedy ve čtvrtek 23. 6. 2016. Lhůta k doplnění kasační stížnosti tedy skončila dne 23. 6. 2015.

Dne 23. 6. 2016 bylo emailem bez elektronického podpisu Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání označeno jako kasační stížnost, které se obsahově shoduje s podanou blanketní kasační stížností. Toto podání nelze podle jeho obsahu považovat za doplnění kasační stížnosti.

Dne 27. 6. 2016 obdržel Nejvyšší správní soud doplnění kasační stížnosti, a to odesláním z datové schránky právního zástupce stěžovatele, přičemž datová zpráva byla odeslána ve stejný den. Nejvyšší správní soud se za takové situace zabýval hodnocením, zda došlo k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, jímž byl stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti.

Dle § 106 odst. 3 s. ř. s.: *„Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.“*

Uvedené ustanovení zakotvuje koncentraci řízení; soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. K tomu srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. I. ÚS 390/05 (publikovaný jako N 27/40 SbNU 219, dostupný z <http://nalus.usoud.cz>), v němž bylo uvedeno, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena. Aby byla kasační stížnost řádně doplněna ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s., je třeba, aby v určené jednoměsíční lhůtě bylo doplnění předáno Nejvyššímu správnímu soudu nebo aby nejpozději v poslední den této lhůty bylo Nejvyššímu správnímu soudu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit (§ 40 odst. 4 s. ř. s.). (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2014, č. j. 9 Afs 146/2013 - 24, všechna zde citovaná judikatura dostupná na www.nssoud.cz)

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Pokud není kasační stížnost po výzvě ve lhůtě doplněna, dojde k jejímu odmítnutí. (srovnej také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Afs 95/2013 - 25). Samotná kasační stížnost žádné kasační důvody ve smyslu § 103 s. ř. s. neobsahuje a je tak čistě blanketní. Kasační stížnost nebyla v jednoměsíční lhůtě určené dle § 106 odst. 3 s. ř. s. doplněna, pro tento nedostatek nebylo možno v řízení o kasační stížnosti pokračovat,

pokračování

jelikož jen v této lhůtě lze rozšířit důvody kasační stížnosti, zákon přitom pro daný případ nestanoví jiný procesní důsledek než odmítnutí kasační stížnosti. O nutnosti odmítnout kasační stížnost pro její nedoplnění byl stěžovatel poučen. Nejvyšší správní soud proto podle § 37 odst. 5 a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 10 odst. 3 poslední věty zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vrátí soud zaplacený soudní poplatek, pokud byl návrh na zahájení řízení odmítnut před prvním jednáním, resp. před vydáním rozhodnutí o věci samé v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání. Soudní poplatek bude vrácen stěžovateli k rukám jeho právního zástupce ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2016

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu